

**АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО**

УДК 351.74:061.1(100)

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2022.2.11>

Мері Андраниківна Акоюн,

Міністерство внутрішніх справ України (заступниця міністра)

**АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ МИРОТВОРЧОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ
ВІЙНИ НА ПРИКЛАДІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ СТРУКТУР КРАЇН СВІТУ
ТА УКРАЇНИ**

Актуалізовано питання ефективності освітньо-виховних процесів миротворчої освіти на засадах національно-патріотичного виховання з урахуванням глобальних викликів і загроз. Запропоновано авторське визначення поняття миротворчої поліцейської діяльності. Наголошено, що вироблення ефективної моделі миротворчої політики має важливе значення для формування різних галузей правового та соціального життя, конструювання правових норм, санкційної політики, що здійснюється за допомогою гуманних методів правового врегулювання та загалом концентрує в собі стандарти культури поведінки, узгодженості вільного волевиявлення на засадах концептів «миру», «миротворчості», що відображається на формуванні правової культури на засадничих, загально визнаних принципах права.

Ключові слова: миротворча діяльність, миротворча поліцейська діяльність, миротворча політика, мир, безпека.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Україна впродовж багатьох років виступає як значний контр'б'ютор військового і цивільного персоналу до операцій ООН із підтримання миру. Зважаючи на здобутий досвід, значні політичні й економічні дивіденди від участі у миротворчих операціях, наша держава зацікавлена в подальшій активізації цієї форми міжнародного співробітництва. Можна стверджувати, що співпраця України з ООН у галузі миротворчої діяльності постійно розширюватиметься та поглиблюватиметься. Зокрема, за рівнем участі у миротворчих операціях ООН Україна є однією з перших серед європейських країн. Актуальність участі українських контингентів у миротворчих операціях ООН полягає в тому, що відповідний процес миротворчості України є важливим саме в контексті діяльності цієї провідної міжнародної організації зі встановленням акцентів на основні принципи

та положення у справі подолання конфліктів і на характер проведення таких операцій, їхню сутність і основні напрями самої миротворчої діяльності. Змістовна сторона міжнародних і національно-державних аспектів участі України у миротворчих операціях ООН розглянута у відповідних постановках Верховної Ради України, актах Президента України та Кабінету Міністрів України. Важливим є розгляд ухвалення резолюцій Ради Безпеки ООН, завдяки яким миротворча діяльність може набути нових форм і значення [1, с. 192].

Головний принцип миротворчості – бути безпристрасним, виваженим та відкритим відносно будь-якої сторони конфлікту. Участь України у міжнародних заходах із підтримання миру та безпеки, стабілізації обстановки та зниження напруженості в різних регіонах світу зміцнює авторитет нашої держави. Ми на практиці доводимо, що наша міжнародна політика є послідовною та передбачуваною, що наша держава має власну позицію, яка базується на загальновищезначних міжнародних нормах та європейських демократичних цінностях. Україна здатна ухвалювати ефективні політичні рішення щодо участі в операціях та місіях із встановлення та підтримання миру і здійснювати їх своєчасну якісну практичну імплементацію. Миротворчий вимір зовнішньої політики України високо цінується світовою демократичною спільнотою та є однією з надзвичайно важливих складових авторитету нашої держави на міжнародній арені. Водночас про те, що наша держава – один з авторитетних миротворців у світі, мало знає громадянство у самій Україні, хоча вже значна кількість українців брали і продовжують брати участь у місіях ООН, ОБСЄ, НАТО. Ми маємо пояснити нашим громадянам цей аспект зовнішньої політики, за який нас поважають у світі [2, с. 280]. Безпристрасність і виваженість у міжнародній політиці, дипломатичність і прагнення до миру та безпеки залежить від лідерів-професіоналів, що є каталізатором стабільності. Ефективність ухвалення політичних рішень багато в чому залежить від загальної миротворчої налаштованості чи стимулів до подібної миротворчої діяльності, коли сила і міць окремої держави визначає загальну стабільність у світі. Так було вже не раз у світовій історичній практиці.

Стан дослідження проблеми

Питанням участі працівників правоохоронних органів, у тому числі поліцейських, у міжнародних миротворчих операціях із підтримання миру та безпеки приділено увагу в наукових працях таких учених, як О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, А. В. Войціховський, О. В. Джафарова, В. О. Заросило, М. Н. Курко, М. В. Міхеева, О. В. Мещерякова, К. М. Рудой, О. О. Телічкін та ін. Водночас є питання, які потребують додаткового вивчення щодо впровадження окремих елементів миротворчості в різні сфери людської, зокрема поліцейської,

діяльності в межах концептів правоохорони і захисту в умовах російсько-української війни. Сьогодні Україна знаходиться у центрі військових подій, після чого виникли гостро актуальні недавні конфлікти між Косово та Сербією, а також Китаєм і Тайванем. Світ в очікуванні, куди далі заведуть військові стани і якими ще більш негативними наслідками вони супроводжуватимуться.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення миротворчої поліцейської діяльності в умовах сучасної російсько-української війни на прикладі поліцейських структур країн світу та України. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі *завдання*: по-перше, дослідити питання психологічної реабілітації військовослужбовців, вимог, що висуваються до миротворця, методологічних засад, які можна адаптувати в поліцейську та інші сфери діяльності; по-друге, виробити професійні компетентності в цих напрямках; по-третє, здійснити співставлення понять «благодійницька діяльність», «волонтерська діяльність» і «миротворча діяльність».

Наукова новизна дослідження

Наукова новизна статті полягає в подальшому розвиткові положень, що стосуються поліцейської миротворчої діяльності, спрямованої на здійснення миротворчої політики відповідно до вимог міжнародного та національного законодавства з метою викорінення беззаконня в напрямі прагнень до більш вихованих і цивілізованих станів розвитку суспільства.

Виклад основного матеріалу

Варто звернути увагу на позицію М. М. Стадник та А. Г. Панченко, які наголошують на виокремленні актуалітетів миротворчої освіти й окресленні основ громадянського виховання в дусі миру та миротворчості в системі вітчизняної освіти, що є надзвичайно важливим. Для ефективного впровадження миротворчої освіти в Україні потрібні: оновлення Концепції національно-патріотичного виховання з урахуванням викликів інформаційної війни з російським агресором; розроблення ефективних форм освіти дорослих, з наголосом не лише на професійній перепідготовці кадрів, а й на формуванні SE-навичок, розширенні знань (у тому числі в галузі миротворчої освіти), формуванні суспільної культури оволодіння такими знаннями; запровадження кращих практик формальної та неформальної освіти, спрямованих на миротворчу освіту, з урахуванням при формуванні навчальних програм культурного, історичного, соціально-економічного і політичного контексту країни або регіону; налагодження ефективного управління освітою, зокрема створення дієвої моделі державно-громадського управління в освіті; сприяння посиленню

попиту громадських активістів до опанування компетенцій у сфері миротворення; мотивація комунікацій між громадами регіону та країни загалом [3]. Потрібно відмітити, що вже наприкінці минулого століття спостерігалось посилення соціального занепокоєння з приводу різних форм насильства, таких як екоцид, геноцид, сучасна війна, етнічна ненависть, расизм. Водночас відбувалася відповідна актуалізація питань миру в галузі освіти. Миротворча освіта передбачає надання можливостей для розвитку навичок, знань і формування цінностей, необхідних для практики вирішення різних форм насильства, конфліктів, спілкування і співпраці щодо питань миру. Миротворча освіта може бути реалізованою для досягнення мирного вирішення проблем у конфліктних, постконфліктних і стабільних суспільствах. Нині в українському освітньому просторі формування миротворчих компетентностей майже відсутнє в освіті дорослих та достатньо вузько представлене в освіті дітей. Саме тому в нашій суспільній свідомості миротворчість сприймається винятково як військова діяльність, але тут слід побачити значно ширші можливості при запровадженні миротворчої освіти. Миротворчий компонент освіти можна розглядати як один із ключових чинників розвитку новоутворених громад, що формують локальний рівень громадянського суспільства. Актуальність цього питання підсилюється такими подіями, як анексія Криму, тривала війна на Сході України і вже сучасна російсько-українська війна, що спричинили зміну структури громад, зокрема появу в них «кризових» категорій населення (вимушених переселенців) [3].

Миротворча діяльність спрямована на досягнення угоди між сторонами конфлікту переважно за допомогою мирних засобів, а саме шляхом підтримання, зміцнення миру та миробудівництва в постконфліктний період. У міжнародній лексиці укорінилися два поняття, два визначення дій ООН щодо врегулювання конфліктів: «*peacekeeping*» і «*peacemaking*» («підтримання миру» та «зміцнення миру»). Іноді ці поняття вживаються без необхідного врахування сутності миротворчої діяльності ООН. Слід також відмітити, що були спроби ототожнити і змішати ці два поняття. Однак слід пам'ятати, що підтримання миру – це дії, пов'язані з розгортанням у районі конфлікту груп спостерігачів, військових контингентів і/або поліцейського, а часто і цивільного персоналу ООН із метою сприяння додержанню досягнутих угод про припинення вогню. Головна мета в цьому випадку – припинити кровопролиття, розвести конфліктуючі сторони. Зміцнення миру спрямоване на остаточне врегулювання конфлікту політичними методами шляхом переговорів та укладання відповідних угод. Миробудівництво в постконфліктний період – це дії на підтримку

владних структур у їх зусиллях, спрямованих на недопущення повторних загострень конфлікту¹ [4, с. 154].

Також важливою є роль благодійників і благодійних організацій, яка полягає у безпосередньому здійсненні відповідної миротворчої діяльності. Її основними завданнями є проведення операцій із забезпечення миру, які передбачають заходи, спрямовані на відновлення життєдіяльності найважливіших елементів інфраструктури та цивільних інститутів країни у постконфліктний період із використанням як військових, так і невійськових засобів. Мета цієї діяльності полягає в запобіганні повторенню конфлікту [4, с. 154].

У свою чергу, О. В. Марченко зазначає, що миротворча благодійна діяльність – це форма благодійної діяльності, що виявляється в наданні активної допомоги мирному населенню харчами, медикаментами, одягом у зонах воєнних дій з боку миротворців та миротворчих організацій. Це також стосується тих регіонів, що потерпають (потерпіли) від стихійних лих і катастроф. Саме там благодійність – справжнє благо, яке має цілком конкретний практичний прояв [5]. Водночас таке розуміння миротворчої благодійної діяльності не передбачає «допомоги мирному населенню харчами, медикаментами, одягом у зонах воєнних дій» – це є основним видом волонтерської діяльності, але ніяк не миротворчої [4, с. 154–155].

На думку Р. А. Сербина, миротворча діяльність – це процес взаємодії спеціальних суб'єктів, що полягає в наданні благодійної, безкоштовної допомоги мирному населенню шляхом проведення операцій із превенції конфліктів, установалення, підтримки та будівництва миру, а також ужиття заходів, спрямованих на відновлення життєдіяльності найважливіших елементів інфраструктури та цивільних інститутів країни у постконфліктний період і запобігання повторенню конфлікту [4, с. 154–155]. Тобто можна виокремити три види діяльності, які відрізняються за змістом і природою, хоча на перший погляд є тотожними. Такими видами діяльності є миротворча, благодійна та волонтерська.

Миротворець – особа, яка сприяє збереженню чи відновленню миру. Професійний миротворець – цивільна особа чи військовослужбовець, який бере участь у миротворчій діяльності світової спільноти [6, с. 54–58].

Розглядаючи адміністративно-правові засади миротворчої діяльності поліцейських, слід навести позицію К. В. Барсукова, який під час з'ясування суті проходження служби працівниками поліції в

---

¹ Миротворча діяльність ООН в сучасних умовах (90-ті рр. і зараз, концепція гуманітарної інтервенції) // КІМО : сайт. URL: <http://kimo.univ.kiev.ua/MVZP/56.htm> (дата звернення: 23.06.2022).

миротворчих підрозділах робить низку надзвичайно слухних теоретико-практичних висновків, які не втрачають своєї актуальності й досі.

По-перше, адміністративно-правове регулювання участі поліцейських у міжнародних миротворчих підрозділах має висвітлення як у закріпленні окремих правоохоронних відносин у сфері підтримання миру та безпеки у світі, так і в регламентації правового статусу учасників міжнародних миротворчих місій, їх компетенції, обов'язків, повноважень та юридичної відповідальності. Правове регулювання відносин у досліджуваній сфері має місце у всіх тих випадках, коли ухвалюється владне нормативне або індивідуальне рішення юридичного характеру, що регламентує положення, завдання і масштаби міжнародної миротворчої операції [7, с. 77]. У своїй науковій праці О. О. Теличкін також наголошує, що адміністративно-правове регулювання діяльності міжнародної цивільної поліції становить собою трьохрівневу систему: належність статутних актів міжнародних організацій, у першу чергу ООН, а також національного законодавства, що регламентує діяльність з підтримання або відновлення миру в цілому; належність правових джерел, які регулюють загальні «зовнішні» питання щодо організації та проведення конкретної операції (міжнародні угоди щодо врегулювання конфлікту, угоди із країною перебування місії, рішення міжнародних організацій, керівні акти міжнародних організацій, угоди з національними урядами, міжнародно-правові акти тощо); регламентація внутрішньої організаційно-розпорядчої діяльності цивільної поліції в умовах конкретної місії на користь миру (постійно чинні інструкції, акти цивільного керівництва місії, акти військового та поліцейського керівництва місії тощо) [8, с. 17].

По-друге, адміністративно-правове регулювання діяльності поліцейських у складі міжнародного миротворчого підрозділу є сенс розглядати як специфічну діяльність компетентних органів щодо налагодження миру та безпеки у відповідній державі, що здійснюється шляхом встановлення правових норм і прийняття в необхідних випадках згідно з цими нормами рішень глав держави, яка потребує допомоги міжнародного миротворчого контингенту, стосовно персональних учасників цих відносин [7, с. 77]. Як зазначає В. О. Заросило, міжнародна миротворча діяльність сприяє змінам внутрішнього законодавства України, пов'язаного із правоохоронною діяльністю органів правопорядку, зміцненню правової бази та уніфікації законодавчих актів України відповідно до вимог Ради Європи. Безпосередня участь працівників органів правопорядку України в міжнародних миротворчих операціях сприяє налагодженню контактів із представниками поліції зарубіжних країн, вивченню систем роботи поліції, впровадження їх досвіду в подальшу діяльність тощо [9, с. 23]. Також

К. М. Рудой звертає увагу, що участь органів поліції України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки здійснюється на основі міжнародного та національного законодавства, а також міждержавних і відомчих нормативних актів, реалізується за допомогою визначених форм, методів, засобів та спрямована на розвиток співпраці із правоохоронними органами різних країн, міжнародними та неурядовими організаціями, діяльність яких спрямована на забезпечення миру і безпеки, протидію транснаціональній організованій злочинності, забезпечення прав та основних свобод людини [10, с. 14].

По-третє, регулювання участі поліцейських у складі міжнародного миротворчого контингенту здійснюється шляхом дії комплексу правових норм, узгодженого впливу на досліджувану сферу суспільно-державного життя різних галузей національного права. Правотворчість у цій сфері, спираючись на потреби міжнародної державної політики у сфері міжнародної миротворчої діяльності, на здобутки юридичної науки, досягнення правової культури, здатна надавати юридичним нормам високий ступінь абстрактності, сформулювати норми-принципи, норми-завдання, уніфікувати, узгодити весь правовий матеріал у системі міжнародної миротворчої діяльності, підпорядкувати його конкретним юридичним завданням, конкретному правовому режиму регулювання. Означені завдання можуть бути вирішені лише за допомогою системної, координаційної правотворчості. Саме в кодифікованих актах одержують розвиток нормативні узагальнення, і таким шляхом іде процес побудови логічно завершеної, структурно замкненої частини національної правової системи. Таким кодифікованим нормативно-правовим актом у сфері участі поліцейських у міжнародній миротворчій діяльності має стати Кодекс організації участі поліцейських у міжнародній миротворчій діяльності або Збірка нормативно-правових актів, що регламентує як загальні засади міжнародної миротворчої діяльності, так і конкретні завдання та обов'язки поліцейських у міжнародній миротворчій діяльності [7, с. 77]. Недаремно В. О. Заросило звертає увагу, що регламентація суспільних відносин, які виникають під час існування міжнародних місій на користь миру, має риси публічного міжнародного та національного адміністративного права, тому в процесі виконавчорозпорядчої діяльності міжнародних миротворчих місій виникають норми, суперечність яких можна віднести до окремого інституту адміністративного права – інституту права миротворчої діяльності, що належить до системи адміністративного права і має риси національного та міжнародного права [9, с. 23].

По-четверте, службі поліцейських у міжнародних миротворчих підрозділах властивий також особливий адміністративно-правовий режим. Він характеризується цілісною системою регулятивного

впливу на організаційно-управлінські та службово-трудові відносини і специфічними прийомами регулювання: особливим порядком виникнення та здійснення прав і обов'язків; дією єдиних принципів і загальних положень, що поширюються на цю сукупність норм. Правові засоби, що використовуються під час участі поліцейських у міжнародних миротворчих підрозділах, об'єднані єдиними регулятивними основами, тобто всі вони функціонують в особливому, характерному саме для цього правового режиму середовищі. Водночас тут виявляється і дія принципів міжнародних норм [7, с. 77]. Як зазначає К. М. Рудой, міжнародна безпека реалізується шляхом забезпечення міжнародних режимів підтримання миру і безпеки, які становлять три основні моделі: режим загальної безпеки, режим колективної безпеки, режим безпеки на засадах співробітництва. Тому підтримання миру і безпеки органами поліції України в міжнародних миротворчих операціях обумовлює запровадження механізмів ефективного запобігання та протидії транснаціональним і міжнародним посяганням на мир і безпеку, що потребує відповідного законодавчого, наукового та інституційного забезпечення [10, с. 13].

По-н'яте, правовий інститут проходження служби поліцейськими у складі міжнародних миротворчих підрозділів охоплює правові норми, які встановлюють: формування миротворчого контингенту; посади, які займають працівники, здійснюючи від імені держави її міжнародні правоохоронні функції; принципи служби; правовий статус працівників служб, структур і підрозділів; умови проходження служби; підстави та порядок припинення службових відносин; соціально-правовий захист учасників міжнародних миротворчих місій [7, с. 77–79].

Водночас потрібно зазначити, що міжнародна миротворча діяльність сприяє змінам у різних галузях законодавства України, дозволяє ширше розглядати питання охорони прав людини в контексті правоохоронної діяльності, тому що основною метою діяльності поліцейських у міжнародних миротворчих операціях є охорона прав людини і громадянина [9, с. 25].

Таким чином, правоохоронці-поліцейські мають неабиякий досвід у врегулюванні міжнародних конфліктів і у непоодиноких випадках діляться власним досвідом у наукових публікаціях, а також вироблена відповідна законодавча база. Ця сфера наукової діяльності приваблива для вивчення у напрямі досягнення миру і безпеки в різних сферах людської діяльності. Міжнародні миротворчі місії відіграють особливу роль у врегулюванні міжетнічних та військових конфліктів, постійно розширюються, набувають нових форм і значення і загалом потребують своєї видозміни відповідно до нових викликів і стандартів завоювання довіри й авторитетності, що є досить нелегким

завданням. Основними принципами на цьому шляху є добросовісність, безпристрасність, відкритість, виваженість, прозорість міжнародної політики з урахуванням інтересів кожного. Цим самим вдається знизити соціальну напруженість і стабілізувати обстановку в багатьох точках конфліктів і протистоянь як загальнонаціонального, так і міжнародного значення. Така участь миротворців із дотриманням міжнародних стандартів безперечно зміцнює авторитет держави, дає пріоритети у вибудовуванні внутрішньої та зовнішньої політики, забезпечує стабільність і правопорядок. Важливим у цих процесах є вироблення вітчизняного законодавства з необхідністю ефективності його практичної реалізації в поєднанні з вимогами демократичних та національно-культурних і традиційних цінностей і пріоритетів стабільності.

Висновки

Отже, на нашу думку, поліцейська миротворча діяльність – це специфічна діяльність поліцейських колективів, спрямована на соціальне та правове врегулювання конфліктів у підпорядкованих територіально-регіональних структурах, на прикладі окремого міжнародного миротворчого підрозділу, завдяки якій формуються відповідні компетентнісні характеристики поліцейського-миротворця за допомогою освітньої складової навчально-виховних процесів та відповідної практичної діяльності миротворчого підрозділу щодо забезпечення миру, правової та соціальної стабільності і безпеки як в окремій країні, так і у світі загалом, що сприяє прийняттю виважених адміністративно-управлінських рішень і виявляється у проведенні миротворчої політики відповідно до вимог як кожного окремого громадянина, так і держави згідно із загальнодержавними та міжнародними стандартами з метою викорінення беззаконня в напрямі прагнень до більш вихованих і цивілізованих станів розвитку суспільства.

Список бібліографічних посилань: 1. Перова А. В. Участь України у миротворчих операціях ООН: правові та практичні питання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2019. Вип. 58 (2). С. 191–194. 2. Сагач І. Участь України в миротворчих операціях НАТО. *Україна дипломатична*. 2008. Вип. 9. С. 280–286. 3. Стадник М. М., Панченко А. Г. Актуалітети миротворчої освіти. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 2. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/2_2020/6.pdf (дата звернення: 23.06.2022). 4. Сербин Р. Особливості меценатської, миротворчої діяльності та їх видів (адміністративно-правовий аспект). *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 11. С. 151–155. 5. Марченко О. В. Адміністративно-правове регулювання благодійної діяльності в Україні: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2014. 218 с. 6. Гридчин А. А. Методология урегулирования региональных конфликтов. *Свободная мысль*. 2009. № 7. С. 54–58. 7. Барсуков К. В. До питання проходження служби

працівниками ОВС у складі міжнародних миротворчих підрозділів як об'єкту адміністративно-правового регулювання. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2010. № 17. С. 71–79. **8.** Теличкін О. О. Правоохоронна діяльність у сфері забезпечення міжнародного миру і безпеки: організаційно-правові засади : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2004. 36 с. **9.** Заросило В. О. Адміністративно-правове забезпечення участі працівників органів внутрішніх справ України у міжнародній миротворчій діяльності : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2009. 33 с. **10.** Рудой К. М. Адміністративно-правове забезпечення діяльності органів поліції України у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2020. 40 с.

Надійшла до редколегії 25.06.2022

Акопян М. А. Actualization of peacekeeping activity priority directions in the conditions of current Russian-Ukrainian war on the example of police structures of the countries of the world and Ukraine

The issue of the effectiveness of peacekeeping educational processes on the basis of national patriotic education has been updated, taking into account global challenges and threats. It is proposed to create appropriate effective forms of education and science with emphasis on the training and retraining of peacekeeping personnel in the direction of conducting effective trainings, scientific research, lectures on various platforms (online auditoriums, amphitheatres, etc.). The formation of the necessary peacemaking skills is a guarantee of the stability of the state, especially regarding the unification around the solution of such issues as ecocide, genocide, modern states of war, ethnic hatred, racism, violence in the family, regarding the solution of various kinds of conflicts, communication and cooperation with issues of peace and security both in a separate country and in the world.

Important issues of psychological rehabilitation of military personnel, requirements for peacekeepers, methodological principles that can be adapted to police and other spheres of activity were also considered. In general, the development of professional competences in these areas is very important. Definitions of the terms “charitable activity”, “volunteer activity”, “peacemaking activity” are given, and their relationship is considered. The author’s definition of the concept of peacekeeping police activity is proposed. It is emphasized that the development of an effective model of peacekeeping policy is important for the formation of various branches of legal and social life, the construction of legal norms, sanction policy, which is carried out with the help of humane methods of legal regulation and, in general, concentrates the standards of the culture of behavior, the coherence of free expression of will on the basis of concepts peace, peacemaking, which is reflected in the formation of a legal culture based on the fundamental, universally recognized principles of law.

Key words: peacekeeping activity, peacekeeping police activity, peacekeeping policy, peace, security.

